

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. marts 1991

om den tyske regerings støtte til den i Deggendorf (Bayern) beliggende virksomhed Deggendorf GmbH, der fremstiller garn af polyamider og polyester

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(91/391/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med nævnte artikel 93, og

ud fra følgende betragtninger:

I

I medfør af Traktatens artikel 93, stk. 3, og i overensstemmelse med betingelserne i Fællesskabets regler for støtte til syntetiske fibre anmeldte Tysklands faste repræsentation den 31. oktober 1989 de tyske myndigheders støtteprojekt i form af støtte og to lån på lempelige vilkår til investeringer, som virksomheden Deggendorf agtede at gennemføre i årene 1987 til 1989.

Efter anmodning fra Kommissionen blev der den 9. marts 1990 fremsendt yderligere oplysninger om støttemodtageren og støtteforanstaltningerne.

Anmeldelsen angik støtteforanstaltninger af forskellig art til investeringer til et samlet beløb af 45,2 mio. DM, som skulle gennemføres af støttemodtageren som led i fremstilling af strømper og mellemprodukter (24 mio. DM) og fremstilling af kombinerede elastiske tråde (bestående af polyurethan og polyamider) (21,2 mio. DM).

Støtteforanstaltningerne består dels af et tilskud på 10% (4,52 mio. DM), som ydes i henhold til »Investitionszulagengesetz«, der blev godkendt af Kommissionen ved skrivelse af 7. december 1987. Samtidig skal der ydes to lån på 6 og 14 mio. DM over delstaten Bayerns budget i henhold til det bayerske regionaludviklingsprogram, som Kommissionen godkendte ved skrivelse af 27. december 1988. Lånene har en løbetid på henholdsvis tolv og otte år med en afdragsfri periode på to år, og renten er fastsat til 5%.

På basis af det samlede investeringsbeløb andrager nettosubventionsækvivalenten for de forskellige støtteforanstaltninger ca. 12,6%.

Støtte til industrien for syntetiske fibre er underkastet sektor-bestemte regler for statsstøtte, som blev indført i 1977, og som siden er blevet fornyet hver andet år, senest i 1989 (meddelelse af 6. juli 1989 til medlemsstaterne).

Deggendorf GmbH's hovedprodukter, nemlig garn af polyamider og polyester, falder inden for anvendelsesområder for disse regler, som foreskriver, at alle støtteforanstaltninger, uanset hvilke, til fordel for firmaer, der fremstiller syntetiske fibre og syntetisk garn, skal anmeldes til Kommissionen så betids, at den kan nå at fremsætte sine bemærkninger, og om nødvendigt indlede den i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, omhandlede procedure over for de påtænkte foranstaltninger.

I disse regler reduceres fritagelserne for de generelle restriktioner for statsstøtteforanstaltninger til tilfælde, hvor der er tale om produktionsomlægning fra den pågældende sektor til andre produktioner, medens der udtrykkes en generel negativ holdning til alle de foranstaltninger, der har til formål at forøge nettoproduktionskapaciteten af syntetiske fibre.

På grundlag af oplysningerne fra de tyske myndigheder vurderede Kommissionen, at selv om ingen af de produkter, der var berørt af investeringerne, var direkte omfattet af de nuværende regler for syntetiske fibre, som dækker fremstilling af basisprodukter (garn af polyamider), var der risiko for, at der var tale om en indirekte virkning på virksomhedens produktion af syntetiske fibre som følge af virkningen på bl.a. virksomhedens samlede budget.

På grundlag af de på daværende tidspunkt foreliggende oplysninger var det endvidere ikke muligt at afgøre, om der kunne foretages en klar sondring mellem produktionen af syntetiske fibre og de nye investeringer.

Med i Kommissionens overvejelser var også den omstændighed, at den den 21. marts 1986 havde vedtaget en negativ beslutning, beslutning 86/509/EØF, hvori støtte til samme virksomhed i årene 1981 til 1983 var blevet erklæret uforenelig med fællesmarkedet. I henhold til samme beslutning skulle 6,12 mio. DM i tilskud og 11 mio. DM i lån på lempelige vilkår tilbagebetales⁽¹⁾. Denne støtte er endnu ikke blevet tilbagebetalt, og derfor står Deggendorf stadig som modtager af uretmæssig støtte, der kunstigt forbedrer dens konkurrenceevne.

Endelig var Kommissionen af den opfattelse, at på et EF-marked for garn af polyamider og polyester, der er præget af dels betydelig konkurrence som følge af, at der findes adskillige producenter på samtlige nationale markeder, dels stagnerende efterspørgsel, kapitalintensive investeringer og reducerede fortjenestmargener, ville de pågældende støtteforanstaltninger sandsynligvis fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, og

(¹) EFT nr. L 300 af 24. 10. 1986, s. 34.

de var derfor uforenelige med fællesmarkedet efter Traktatens artikel 92, stk. 1.

Kommissionen var endvidere af den mening, at støtteforanstaltningerne ikke opfyldte de nødvendige betingelser for at kunne henføres under en af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, og den indledte derfor proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit.

Ved skrivelse af 10. maj 1990 opfordrede Kommissionen den tyske regering til at fremsætte sine bemærkninger hertil. De øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev underrettet gennem offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af meddelelsen til den tyske regering ⁽¹⁾.

II

I de bemærkninger, som den tyske regering indgav ved skrivelse af 28. juni 1990 som led i proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, bekræftede den den opfattelse, som den allerede havde tilkendegivet i forbindelse med anmeldelsen, nemlig at den produktion, som berøres af investeringerne — dvs. strikning og fremstilling af strømper og snoning af garn — er helt adskilt fra fremstillingen af fibre.

Hvad angår muligheden for, at de pågældende støtteforanstaltninger finansielt får en indirekte positiv virkning på virksomhedens budget, mente de tyske myndigheder, at denne risiko var ganske minimal.

En sammenslutning af firmaer fra den berørte industri indgav sine bemærkninger til iværksættelsen af proceduren.

Disse bemærkninger blev den 18. oktober 1990 fremsendt til de tyske myndigheder, som ikke har indsendt ydeligere kommentarer.

III

Den finansielle bistand til Deggendorf GmbH i henhold til »Investitionszulagengesetz«, som Kommissionen godkendte ved skrivelse af 7. december 1987, og i henhold til det bayerske regionaludviklingsprogram, som blev godkendt ved skrivelse af 27. december 1988, er at betragte som støtte efter EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1, da den gør det muligt for virksomheden at gennemføre investeringer uden selv at skulle bære alle omkostningerne herved.

Sådanne støtteforanstaltninger skal anmeldes til Kommissionen i henhold til artikel 93, stk. 3.

IV

Fællesskabets regler for støtte til syntetiske fibre gælder for alle virksomheder inden for den pågældende sektor, men er

kun til hinder for støtte i tilfælde, hvor støtten medfører en forøgelse af specifikt produktionskapaciteten af fibre og garn.

Kommissionen har under undersøgelsen kunnet konstatere, at der ikke foreligger nogen direkte teknisk forbindelse mellem fremstillingen af garn, som er omfattet af EF-reglerne, og den fremstilling af strømper og elastiske tråde, som følger af de støttede investeringer. Tværtimod mener Kommissionen, at den ekstra produktionskapacitet i forbindelse med disse færdigvarer vil give en supplerende afsætningsmulighed for fremstillingen af garn, hvorved industriens generelle overskudskapacitet vil blive lettet.

Støtten til Deggendorf ydes som led i to regionalstøtteordninger, som Kommissionen som tidligere nævnt udtrykkeligt har godkendt for at fremme udviklingen af visse regioner i Fællesskabet. Denne støtte vil være i overensstemmelse med betingelserne i og målsætningerne for disse ordninger, idet der i det pågældende område vil blive skabt ca. 140 nye fuldtidsarbejdspladser. Derfor kan støtten henføres under undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra c).

V

Når Kommissionen træffer beslutning, om undtagelserne i Traktatens artikel 92, stk. 3, finder anvendelse på en given støtteforanstaltning, skal den tage hensyn til alle relevante omstændigheder, som vil kunne få indflydelse på støttens virkninger på samhandelen i Fællesskabet.

Som nævnt i afsnit II og III vedtog Kommissionen en negativ beslutning den 21. maj 1986 om den ulovlige støtte, som samme virksomhed modtog mellem 1981 og 1983, idet der i den pågældende beslutning blev stillet krav om tilbagebetaling af 6,12 mio. DM, der var ydet i form af tilskud, og 11 mio. DM, der var ydet i form af lån på lempelige vilkår. Nævnte beslutning blev ikke indbragt for Domstolen og har derfor retskraft.

I en næsten identisk sag vedrørende en anden tysk producent af syntetiske fibre (Deufil) blev Kommissionens beslutning indbragt for Domstolen (sag 310/85). Domstolen støttede Kommissionen og afviste virksomhedens påstand om, at den kunne beholde støtten ud fra princippet om berettiget forventning ⁽²⁾.

Trods Kommissionens negative beslutning og Domstolens afgørelse i en næsten identisk sag har Deggendorf stadig ikke tilbagebetalt støtten.

Det skal bemærkes, at Deggendorf under ingen omstændigheder vil kunne påkalde sig princippet om berettiget forventning, eftersom Kommissionen i sin beslutning fra 1985 om at indlede proceduren udtrykkeligt havde advaret virksomheden om anfægteligheden af ulovligt ydet støtte.

⁽¹⁾ EFT nr. C 158 af 28. 6. 1990, s. 4.

⁽²⁾ Se Sml. af Domstolens Afgørelser 1987-2, s. 901.

Det skal endvidere bemærkes, at i henhold til Domstolens faste retspraksis, senest bekræftet i dommen vedrørende BUG-Alutechnik ⁽¹⁾, skal tilbagebetalingen af en ulovligt ydet støtte i princippet foregå efter de relevante bestemmelser i den nationale ret, dog forudsat at disse bestemmelser anvendes på en måde, der ikke gør det umuligt at sikre den i henhold til fællesskabsretten krævede tilbagebetaling. Selv om de tyske myndigheder har anlagt sag ved de kompetente nationale domstole med henblik på at få inddrevet nævnte støtte, forholder det sig reelt således, at tilbagebetalingen heraf endnu ikke har fundet sted.

Den samlede virkning af den ulovlige støtte, som Deggendorf har nægtet at tilbagebetale siden 1986, og den nye investeringsstøtte vil give virksomheden en særlig stor og uberettiget fordel, som vil ændre samhandelsvilkårene på en måde, der vil stride mod den fælles interesse.

Den uberettigede fordel for Deggendorf vil således — indtil tilbagebetalingen af den i årene 1981 til 1983 ulovligt ydede støtte — indebære en støtteintensitet på 29 % i nettosubventionsækvivalent i forhold til de pågældende investeringer. Denne støtteintensitet vil være langt højere, hvis dertil lægges morarenter i forbindelse med det tilbagebetalingspligtige støttebeløb.

Det følger heraf, at denne situation vil give den pågældende virksomhed en uberettiget økonomisk fordel, som vil vare ved indtil den dag, hvor den ulovligt ydede støtte er blevet tilbagebetalt.

Ud fra disse betragtninger, og selv om den nu påtænkte støtte på 13,41 mio. DM kan betragtes som værende forenelig med fællesmarkedet, mener Kommissionen, at udbetalingen af den nye støtte bør udsættes, indtil den med fællesmarkedet uforenelige støtte, jf. Kommissionens beslutning af 1986, er blevet tilbagebetalt. Denne vurdering er dikteret af den forsømmelighed, som den tyske regering og Deggendorf har udvist ved at have overtrådt forskrifterne i artikel 93, stk. 3.

Kommissionen har imidlertid ingen mulighed for at gennemføre sin beslutning af 1986, hvilket gør det desto mere nødvendigt at udsætte udbetalingen af den nye støtte.

Endvidere erindres der om, at Kommissionen i sin meddelelse i henhold til artikel 93, stk. 2, allerede har redegjort for den konkurrencefordrejende virkning, der følger af, at Deggendorf ikke har tilbagebetalt den tidligere udbetalte støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet. Hverken den tyske regering eller den pågældende virksomhed har fremsat modargumenter eller særlige bemærkninger i denne henseende.

Det må derfor konkluderes, at den tyske regerings planlagte støtte på 13,41 mio. DM til Deggendorf er forenelig med fællesmarkedet, men at denne støtte først bør udbetales, når Deggendorf har tilbagebetalt den ulovlige støtte, som den modtog mellem 1981 og 1983, jf. beslutning 86/509/EØF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Støtten til Deggendorf GmbH i form af et tilskud på 4,52 mio. DM og to lån på lempelige vilkår på 6 og 14 mio. DM med en løbetid på henholdsvis tolv og otte år til en rente på 5 % og med en afdragsfri periode på to år, som blev anmeldt til Kommissionen ved skrivelse af 31. oktober 1989 fra de tyske myndigheder, er forenelig med fællesmarkedet, jf. EØF-Traktatens artikel 92.

Artikel 2

De tyske myndigheder udsætter udbetalingen af den i artikel 1 i denne beslutning omhandlede støtte til Deggendorf GmbH, indtil de har inddrevet den i artikel 1 i beslutning 86/509/EØF omhandlede støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 3

Den tyske regering underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. marts 1991.

På Kommissionens vegne
Leon BRITTAN
Næstformand

⁽¹⁾ Dom i sag C-5/89 af 20. september 1990 (endnu ikke offentliggjort).